

ניורה שיין, שחקנית
(1992-1902)

מאוד זה לזה וכי ניורה היתה שותפה מלאה בקריירה של רודנסקי וסייעה לו לשנן את הטקסטים ולהתאפר.

שלמה בר שביט ששיחק לצדם של בני הזוג בהצגות רבות מספר: "לניורה ולרודנסקי לא היו ילדים והם אימצו את בני הדור שלנו כאילו היינו ילדיהם. הם נתנו לנו בית והוזמנו אליהם באופן קבוע לארוחות צהריים. הם היו האמא והאבא של הדור הצעיר ב'הבימה'".

נולדה ברוסיה, למדה פיזיקה ומתימטיקה באוניברסיטה באודסה, משחק בבית ספר דרמתי וזמרה בקונסרבטוריון של אודסה. ב-1926 עלתה לארץ-ישראל והצטרפה ל"תא"י" (התיאטרון הארץ-ישראלי). לאחר פירוק הקבוצה הצטרפה לתיאטרון "המטאטא", ושם שיחקה בשנים 1928-1932. לאחר עליית קבוצת "הבימה" לארץ הצטרפה אליה והיתה חברה בקולקטיב במשך שנים רבות. שיחקה בהצגות: "הדיבוק", "קשה להיות יהודי" ו"עלי כינור" לשלום עליכם, "מות הסוכן", "ביקור הגברת הזקנה", "החולה המדומה" ועוד. ניורה שיין היתה נשואה לשחקן שמואל רודנסקי והשתתפה יחד אתו בתסכית הרדיו הפופולרי "משפחת שמחון", שהיה אופרת הסבון הרדיופונית הראשונה בישראל. רודנסקי, ששימש בתפקיד אבי המשפחה, התפרסם בזכות משפטי הפתיחה המפורסמים של התסכית: "אין אוכל? בא דואר? נאווה בבית?" חברי בני הזוג מספרים כי הם היו קשורים

ניורה שיין בהצגה "היהודי הנצחי"
"הבימה"